

Ferenczy István szobrász

Ferenczy István Rimaszombatban született 1792-ben, és szülővárosában is halt meg 1856-ban.

Kitanulta a pénzverést és a vésést, amit nagyon megszeretett.

Költő módjára ábrándozott, szerette a verseket és latin költőket betűzgetett, Bécsben a Szent Anna Akadémia növendéke lett, Budán pedig akadémiai pályadíjat nyert egyik domborművével. Aztán Rómába ment – a szobrászok Mekkájába –, ahol 6 év alatt megtanulta a márványfaragást.

Visszatérése után Debrecenben, Budán és Esztergomban élt. Ám a Pásztorlányka, a Brunsvik-emplékmű, az Eurydiké alkotója végül is tönkrement, s fáradtan, betegen hazatért Rimaszombatba – meghalni. Ezekben az években fedezte fel és tanította kőfaragóműhelyében Izsó Miklóst, aki egy tamásfalvi kőfaragó segédje volt. Ferenczy 1856-ban halt meg szülővárosában, zúgó viharban temették, jeltelen sírba hantolták.

1902-ben, Beöthy Zsolt kezdeményezésére Fábry János megkereste Ferenczy sírját. A minisztérium elrendelte exhumálását, s hamvait a református templom kriptájában helyezték el, az Eurydiké-szoborral együtt. A temetői sírban és már előzőleg tűzvészben megrongálódott művét Hevessy Pál restaurálta. A szarkofág és az Eurydiké a templom alagsorában megtekinthető.

A templom külső falán, bemélyesztett fülkében látható Ferenczy carrarai márványból készített mellszobra, Vaszary László alkotása. A mellszobrot 1909-ben avatták fel, a beszédet Beöthy Zsolt tartotta.

Ferenczy Istvánnak, a klasszicizmus képviselőjének legfőbb érdeme, hogy megteremtette a magyar szobrászművészetet, s útnak indította pályáján Izsó Miklóst, továbbá felkutatta a szoborkészítésre alkalmas hazai márványt.

Forrás: Veres János: Szétttekintés a rimaszombati járásban c. könyve.